

11. A miniszterelnök az ifjúság hazafias gondolkozásáról

A Magyar Főiskolai Hallgatók Nemzeti Szövetsége tisztelgett a miniszterelnöknél, hogy a kormányhoz való ragaszkodásáról és támogatásáról bizonytságot tegyen. P. Ábrahám Dezső miniszterelnök¹ válaszul többek közt a következőket mondta:

– Kedves barátaim, én kérek tőletek támogatást. Nekünk most nincs egyéb támaszunk és reményünk, mint a fiatalság. Igaz örömmel tölt el, hogy látom benne az azt a hazafias fellángolást, melyet – fájdalom – az utóbbi időben a budapesti ifjúságban nem sikerült felfedeznem. Abban az időben, amikor még fiatalember voltam, emlékszem, az ifjúság szinte döntően folyt be az ország ügyeinek intézésébe, természetesen nemzeti irányban. Nem azt akarom ezzel mondani, hogy a fiatalság politizáljon, de hiszen a hazafias gondolkozás és cselekvés még nem jelenti azt, hogy politizál is az ember. Súlyt helyezek arra, hogy biztosítva legyenek az ifjúság gazdasági érdekei, jövőendő fejlődése és haladása. Épp most folynak a tárgyalások az irányban is, hogy az ifjúság tanulmányait folytathassa, s a magam részéről igyekezni fogok a fiatalság helyzetét, melyet a szerencsétlen ötéves háború oly súlyossá tett, minden eszközzel megkönnyíteni. Arra kérlek benneteket, akik hivatva és kötelezve vagytok arra, hogy ezt a szerencsétlen nemzetet mint apostolok bejárjátok és felvilágosítsátok, hirdessétek mindenütt, hogy egy nemzet csak akkor lehet nagy, ha nacionalista eszmék hevítik. Az egész világon apró nemzetek imperialista politikát csinálnak, csak mi vagyunk oly szerencsétlenek, hogy a nemzeti eszmét feláldoztuk az internacionalista, meg nem valósítható gondolatért.

Szegedi Napló LXII. (1919) július 22. 3. oldal

12. Főiskolai hallgatók a miniszterelnöknél

Ma délelőtt a Magyar Főiskolai Hallgatók Nemzeti Szövetségének öttagú bizottsága tisztelgett a miniszterelnöknél, hogy a Szövetségnek a nemzeti kormányhoz való őszinte, törhetetlen ragaszkodásáról és támogatásáról bizonytságot tegyenek. A küldöttség szónokája Kalmár Miklós joghallgató lelkes beszédében rámutatott arra, hogy a támogatás, amelyet a nemzeti kormánynak nyújthatnak, nem merül ki a nemzeti eszme lankadatlan ébrentartásában, hanem főleg abban is áll, hogy mint a nemzeti hadsereg katonái ezt az eszmét fegyverrel is diadalra vigyék. Azt mondják, – úgymond – hogy az ifjúság már nem verekedni akar, hanem tanulni. Mi, akik párt-, osztály- és felekezeti különbség nélkül rövid pár nap alatt nagy táborra tömörültünk a szent cél eléréseire, mi vagyunk jogosítva az ifjúság nevében kijelenteni: igenis, tanulni és dolgozni akarunk, de addig, míg a bolsevisták minden kultúrát, tudást kigúnyoló és megsemmisítő hada ül Budapesten, addig hiá-

¹ P. Ábrahám Dezső (1875–1973) ügyvéd előbb 1918. október 31-én Károlyi Mihály kormányában igazságügyi államtitkár, majd a Tanácsköztársaság alatt a fővárosból Szegedre szökött, s 1919. július 12. és augusztus 12. között a nemzeti kormány miniszterelnöke, később az 1919. szeptember 24-én alakult Huszár-kormányban belügyi államtitkár.

bavaló minden tanulás, addig csak egyképpen mozdíthatjuk elő a kultúra ügyét, fegyverrel. Kérjük a Miniszterelnök Urat, hogy ezer és ezer gondja közepette ne feledkezzék meg rólunk sem, pártfogoljon és támogasson most és a jövőben tanulmányi és gazdasági ügyeinkben, és kérjük, hogy a támogatás dokumentálása-képp tisztelje meg Szövetségünket azzal, hogy legközelebbi díszközgyűlésünkön megjelenik, és a magyar ifjúsághoz szöveget intéz.

P. Ábrahám Dezső miniszterelnök válaszul a következőket mondta: Kedves Barátaim! Én kérek tőletek támogatást. Nekünk most nincs is egyéb támaszunk és reményünk, mint a fiatalság. Jól tudjátok, mily nehéz helyzetben van a kormány, s mily nagy felelősség terheli vállalkozásának keresztülvitelében. Őszintén megvallom, hogy mirajtunk kívül egyedül a fiatalságban bízom. Igazi örömmel tölt el, hogy látom bennetek azt a hazafias fellángolást, melyet – fájdalom – az utóbbi időben a budapesti ifjúságban nem sikerült felfedeznem. A pesti ifjúság mintha megtagadta volna magát az utóbbi időben. Nem éppen a forradalmi napokra célzok, de a forradalom előtti s a háború előtti időkre, amikor a fiatalság tevékenysége jórészt felekezeti villongásokban merült ki, s a nemzeti eszme e küzdelmekben – fájdalom – mindig alulmaradt. Bármiféle politikai mozgalom volt Budapesten, nem tudtuk az ifjúság aktív tevékenységét a nemzeti gondolatba bekapcsolni úgy, hogy az ifjúság az utcát – hogy úgy fejezzem ki magam – tökéletesen átengedte azoknak az elemeknek, amelyek szinte teljesen távol állottak a nacionális felfogástól. Abban az időben, amikor még fiatalember voltam, emlékszem, az ifjúság szinte döntően folyt be az ország ügyeinek intézésébe, természetesen nemzeti irányban. Nem azt akarom ezzel mondani, hogy a fiatalság politizáljon, de hiszen a hazafias gondolkozás és cselekvés még nem jelenti azt, hogy politizál is az ember. Súlyt helyezek arra, hogy biztosítva legyenek az ifjúság gazdasági érdekei is, hogy biztosítva legyen jövő fejlődése és haladása. Épp most folynak tárgyalások az irányban is, hogy az ifjúság tanulmányait folytathassa s a magam részéről igyekezni fogok a fiatalság helyzetét, melyet az ötéves háború oly súlyossá tett, minden eszközzel megkönnyíteni. Arra kérek benneteket, akik hivatva és kötelezve vagytok arra, hogy ezt a szerencsétlen nemzetet mint apostolok bejárjátok és felvilágosítsátok, hirdessétek mindenütt, hogy egy nemzet csak akkor lehet nagy, ha nacionalista eszmék hevítik. Az egész világon apró nemzetek imperialista politikát csinálnak, csak mi vagyunk oly szerencsétlenek, hogy a nemzeti eszmét feláldozták az internacionalizmus meg nem valósítható gondolatáért. Tirajtatok a sor, viseljétek szíveteken az ország sorsát, bízzatok bennünk, akik felelősségteljes állásban vagyunk, hogy ugyanazok az eszmék hevítenek bennünket is, mint Titeket, s hogy nincs más célunk, mint ennek a sokat szenvedett, szerencsétlen országnak megmentése.

A miniszterelnök szavait az ifjúság képviselői meghatottan hallgatták végig, s nagy örömmel fogadták a kormányelnök ígérését, hogy a legközelebbi díszközgyűlésükön meg fog jelenni.

Szegedi Új Nemzedék I. (1919) július 22. 6. oldal